

[Finansministeren.]

at jeg ikke beskæftiger mig videre med disse Forslag, idet jo et Forslag af ganske samme Art for Tiden behandles i et Udvalg, saaledes som den ærede Ordfører ogsaa omtalte, og hvis der kommer et Resultat ud af det, hvis der opnaas Enighed paa det paa-gældende Lovforslags Grund, vil Indholdet af disse to Lovforslag jo være optaget deri.

Det tredje Lovforslag, Forslaget til Lov om midlertidig Kriseforanstaltning, vil jeg derimod tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om. Jeg har egentlig ikke Indtryk af, at man har søgt længe, da man fra konservativ Side skulde stille Kriseforslag; jeg har Indtryk af, at der har været nogen Tilfældighed over Valget, og det har formentlig ogsaa medført, at man har faaet den Bestemmelse med, der omhandles i § 1, hvor det foreslaas at eftergive Stats-ejendomsskyld for Aaret 1931 for Ejendomme, hvis Jord erhvervsmæssig benyttes enten til Landbrug eller Gartneri. Jeg maa sige, det er efter min Mening et meget daarligt Forslag, et Forslag, der er ganske ubegrundet i alle foreliggende Forhold, og et Forslag, der ganske bryder med de Principper for Beskatning, som uanfægtet, jeg tør i hvert Fald sige: næsten uanfægtet, har været gældende i Danmark siden Aarhundredskiftet. Loven om Ejendomsskyld til Staten kom i 1903, og det blev den Gang fastsat, at der skulde ydes 1,1 pro mille af Vurderingssummen, og denne Sat. har praktisk talt været uforandret indtil Dato. Der blev under Krigen foretaget en Forhøjelse af Satsen, som igen er ophævet, og der er sket den Ændring, at man nu deler i Grundværdi og Ejendomsskyldværdi og har en særlig Sats for hver af disse Arter af Værdi; men praktisk talt, kan jeg sige, har denne Skattepromille paa Ejendomsskyldværdien været uforandret, fra Loven kom i 1903. Dette betyder jo, at disse Afgifter i Virkeligheden ikke længere er en Skat, som udredes af de nuværende Besiddere af Ejendommene, men det er Afgifter, der er indgaaet i Kapitalværdien, saaledes at Kapitalværdien af Ejendommene er blevet saa meget ringere, som denne Skat kapitaliseret andrager. Enhver, der beskæftiger sig med Skattespørgsmaal, ved jo, at saadan gaar det, naar blot der er gaaet tilstrækkelig lang Tid, og der er paa dette Omraade gaaet saa lang Tid, at der ikke kan være nogen som helst Tvivl om, at den Ejendomsskyldafgift, som blev paalagt i 1903, er indgaaet, kapitaliseret, i Ejendoms-værdien og har nedsat de Ejendoms-værdier, der i Øjeblikket eksisterer. Det er

muligt, at ikke alle Ejendomme har været i Omsætning, saaledes at det ikke overalt er kommet frem direkte i Prisen, men selv om det ikke er Tilfældet, er der dog neppe mange Ejendomme, som ikke er gaaet i Arvefald, saaledes at der ogsaa der har været Lejlighed til en Kapitalisering af de Afgifter, der laa paa Ejendommene.

Jeg betragter derfor slet ikke dette Forslag som et Forslag om Ophævelse af Skat, men som et Forslag om at uddele større eller mindre Portioner af Statens Penge til de Ejere, der i Øjeblikket har disse Ejendomme. Og naar man ser det under denne Synsvinkel, maa man ogsaa spørge: Hvorledes foreslaas saa denne Fordeling foretaget? Hvis det er saaledes, at man skal til at give en Mand en Gave, fordi han sidder smaat i det, vil det i hvert Fald være ganske urimeligt at give denne Gave i Forhold til, hvad han yder i Ejendomsskyld, da det jo i Forvejen er kapitaliseret i den Ejendomspris, han har erhvervet sin Ejendom til. Hvis man vilde vedtage det Forslag, som nu er stillet fra det konservative Folkepartis Side, vilde denne Gave til de nuværende Ejendomsbesiddere fordele sig meget ulige efter Ejendommenes Størrelse. Hvis man tager en stor Ejendom; vil den faa en ikke ringe Pengegave; tager man en Herregaard af Middelstørrelse med en Vurderingssum paa ca 1/2 Mill. Kr., vil jeg antage, at den Gave, denne Ejendomsbesidder vil faa, vil andrage 600—700 Kr. For en Gennemsnitsbondegaard — i hvert Fald paa Sjælland, hvor jeg kender Forholdene bedst — vil jeg antage, at Gaven vil andrage 60—70 Kr., og for et Gennemsnitshusmandshus af normal Størrelse vil det formentlig betyde, at Ejeren vil faa en 9—10 Kr. Man maa derfor sige, at det konservative Folkeparti ved sit Forslag har lagt væsentlig Vægt paa, at det skulde være de store Landejendomsbesiddere, der skulde have den store Gave, der her er Tale om at yde, og at de mindre Landejendomsbesiddere vel skulde have nogle Kroner, men nogle Kroner, som jeg ikke tror ret mange af dem vil erkende kunde hjælpe dem ud af den Erhvervskrise, som den ærede Ordfører fortalte, at Landbruget var inde i i Øjeblikket, og som der vel heller ikke er nogen Tvivl om i Øjeblikket hersker i vort Land.

Men ud over at konstatere, at denne Forøring til de nuværende Ejendomsbesiddere paa Landet vilde ramme saa ulige, maa jeg have Lov til at spørge: Hvorfor skal egentlig denne Fordel udelukkende tilkomme Ejere af Landejendomme og Gartnerier? Hvis man vil røre ved Erhvervs-